

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/56/2019
Identifikačné číslo spisu: 1710203098
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1710203098.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. G.Š. Z., bývajúceho v M., H. Č.. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Horanským, so sídlom v Piešťanoch, E. F. Scherera č. 2, proti žalovanému Poľnohospodárskemu družstvu Jablonec, so sídlom v Jablonci, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Pekárom, so sídlom v Skalici, Potočná č. 191/39, o odstupné s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4C/80/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2018 sp. zn. 5Co/129/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) svojím vyššie označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 5. marca 2018, č. k. 4C/80/2010-692, ktorým bolo prerušené konanie do právoplatného skončenia trestného konania, vedeného na konajúcom súde pod sp. zn. 38T/68/2014 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatkom dôvodov pre vyhodnotenie potreby prerušenia konania, keď usúdil, že výsledok trestného konania by mal vzťah k predmetu konania, pokiaľ by dôvodom odvolania žalobcu boli uznesením členskej schôdze označené dôvody, pre ktoré sa voči žalobcovi vedie trestné stíhanie (trestný čin podvodu v súvislosti s uzatváraním fiktívnych pracovných zmlúv, so súčasným vyplácaním miezd), takýto dôvod v uznesení o odvolaní žalobcu však nebol uvedený, nepoukazuje naň ani na členskej schôdzi oboznámené stanovisko predstavenstva družstva (negatívne pracovné výsledky, alkohol v práci, zatajovanie významných skutočností a pod.). Uzavrel, že priamy vzťah medzi prebiehajúcim trestným konaním a posudzovaním vecnej opodstatnenosti žaloby (v rozhodujúcej časti požadovaného odstupného) nie je daný.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil § 420 písm. f/ CSP, pretože mu súd nesprávnym úradným postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Trval na tom, že dokazovanie v prebiehajúcim trestnom konaní má podstatný význam pre zistený skutkový stav v

civilnom konaní a keďže súd prvej inštancie mieni vykonávať obdobné dokazovanie, ako prebieha v trestnom konaní, je tu preto dôvod na prerušenie konania. Uznesenie odvolacieho súdu považuje za zmätočné a nezrozumiteľné, a teda arbitrárne a nepreskúmateľné. Vedenie dvoch konaní súbežne, v ktorých sa vykonávajú totožné dôkazy, považuje dovolateľ za nevhodné a neefektívne. Z uvedených dôvodov žiadal dovolací súd, aby zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak, že potvrdí rozhodnutie súdu prvej inštancie.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu považoval dovolanie žalovaného za neopodstatnené a nedôvodné, nesúhlasil s prerušením konania a žiadal dovolací súd, aby dovolanie žalovaného odmietol alebo zamietol.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Právo domôcť sa nápravy chýb v postupe, v konaní, či v rozhodnutí súdu nižšej inštancie na vyššej súdnej inštancii, teda právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo môže byť zaručené len, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých možno rozhodnúť o veci samej. Pravidlá procesných podmienok platia tak pred občianskoprávnym súdom, ako aj pred dovolacím súdom (bližšie v I. ÚS 4/2011). Dovolací súd však nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti v jednotlivých ustanoveniach CSP upravujúcich dovolacie konanie. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

7. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

8. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. V danom prípade napadol žalovaný dovolaním rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. V zmysle § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet. Podľa § 165 CSP len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu; ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony; plynúce procesné lehoty sa prerušujú. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

10. Súdne konanie predstavuje plynulý priebeh procesných úkonov od iniciatívy žalobcu odzrkadlenej podaním žaloby, až po autoritatívne rozhodnutie súdu o predmete sporu. V situáciách, s akými počíta Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 162 až 165 CSP, môže dôjsť k obligatórnemu (§ 162 CSP)

alebo k fakultatívnemu (§ 164 CSP) prerušeniu konania. Pri fakultatívnom prerušení konania, ktoré je predmetom aj tohto dovolacieho konania, je potrebné vnímať skutočnosť, že sa plynúce konanie rozhodnutím súdu (spravidla uznesením) prerušuje. Obdobie, počas ktorého je konanie prerušené, je určené trvaním iného konania, na právoplatnosť ktorého iné konanie čaká. Čakanie na výsledok alebo zistenie skutočností v inom konaní má význam pre ďalšie konanie. Jednoduchým náhľadom na proces prerušenia je zrejmé, že prerušenie nevyhnutne skončí (zväčša je týmto momentom nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia, do skončenia ktorého bolo konanie prerušené). Po skončení prerušenia konanie pokračuje, kde sa prerušilo, resp. v tomto prípade, keďže odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, konanie pokračuje, akoby nebolo ani prerušené. Súd naďalej vykonáva úkony smerujúce k rozhodnutiu predmetu veci, vykonávajú sa procesné úkony, prerušené procesné lehoty pokračujú a ďalej plynú. Z procesnej stránky prerušenia konania je zrejmé, že rozhodnutie o prerušení konania, či o zamietnutí takého návrhu, nie je rozhodnutím, ktoré by malo za následok skončenie konania a žiadnym spôsobom nerieši spor medzi stranami. Nemožno ho teda považovať za rozhodnutie vo veci samej, ani za rozhodnutie, ktorým konanie končí a nenesie teda v sebe vlastnosť rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom preskúmania v zmysle § 420 CSP.

11. Vzhľadom na to, že v prípade dovolaním napadnutého rozhodnutia nejde o rozhodnutie uvedené v ustanovení § 420 CSP, nebolo možné vyvodíť z neho ani prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ CSP. Nakoľko prípustnosť dovolania z procesných predpisov nevyplýva, dovolací súd procesne neprípustné dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP, bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávosti, odmietol.

12. Najvyšší súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania nerozhodoval, keďže v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže sa rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nepovažuje za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/105/2017), o trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o veci samej.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.